

ת"פ 33717/04 - מדינת ישראל נגד דניאל פנחסי

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 13-04-33717 מדינת ישראל נ'
פנחסי(אחר/נוסף)

בפני כב' השופט שמואל הרבסט
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
דניאל פנחסי

הנאשם

גזר דין

רקע והહילך

כנתען בכתב האישום, ביום 13.4.15, סמוך לשעה 01:30 בלילה, שהה הנאשם יחד עם חברו, אליעד גולדנברג (להלן: "אליעד"), סמוך לבית מס' 48 ברחוב בר יוחאי בירושלים.

הנאשם טיפס לעבר חלון ביתו של מאיר שרביט (להלן: "שרביט") ופרק את הרשת שהייתה מוצבת שם, ומסרה לאלייעד שהמתין תחת החלון.

בהמשך, ולמשמעות רעש מכיוון מטבח הבית, מיהר שרביט לכיוון החלון, והבחן בנאשם שקפץ מהחלון ונמלט. הנאשם ואלייעד נטלו את הרשת על מנת לגנבה, והשליכו אותה בסמוך ל"גן האניה" בירושלים.

הנאשם לא כפר בעובדות המียวחות לו, אך טען כי שימושם המשפטית צריך שתהא שונה מזו המפורטת בכתב האישום.

לטענתו, עבירותו הייתה עבירה של הסגת גבול ולא עבירת התפרצויות, וכן יש לזכותו מעבירות החזקת רכוש החשוד כגנוב, מאחר ומכך הטלוויזיה מקורה היה במציאות, ותו לא.

בתום הליך ההוכחות זוכה הנאשם מעבירה של החזקת רכוש החשוד כגנוב, אך הורשע הנאשם בעבירות התפרצויות למקום מגוריים על פי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

המأشימה סבורה כי יש להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל בשל חומרת העבירות, הערך המוגן של זכות האדם ל安宁ו ונסיבותיה של העבירות אותן הוא עבר והמתוארות בכתב האישום.

מתחם הענישה ההולם בעבירות ההתרצות למקום מגורים, כך לשיטתה, צריך שיימוד על **24-12 חודשי מאסר בפועל** וכן מאסר מוותנה, וזאת בשל הערך המוגן, נסיבות העבירה והפסיקה הנוגגת.

בעברו של הנאשם הרשעה אחת ושלוש קביעות אשמה העוסקות בעבירות אלימות, הסגת גבול ומרמה, בגין הוא ריצה עונשי מאסר העולים כדי **שבעה חודשים מאסר שרות בעבודות שירות (בשתי תיקים נפרדים)**.

העונש המתאים, לאור נתונו של הנאשם, כך לגישהו של המأشימה, צריך שיימוד על **חלקו המרכזי** של מתחם הענישה ההולם, היינו **18 חודשים מאסר בפועל**, מאסר מוותנה וצו לתפיסת המוצגים או להשמדם, לפי העניין.

עם זאת צינה באת כוח המأشימה, כי דין של השופט, אליעד גולדנברג, נגזר במסגרתו של ת.פ. 13-04-33729 (בבית משפט השלום בירושלים - כבוד סגנית הנשיאה השופטת ח. מאק קלמנוביץ) ל-**45 ימי מאסר בפועל**, מאחר והוא לא נמצא מתאים לביצוען של עבודות שירות, אולם מדובר בגין דין שאיןו חולות ואשר הוגש ערעור בעניינו, אשר עתיד להידון בקרוב בבית המשפט המחוזי בירושלים, אשר על כן, צינה המأشימה, כי אין להשתמש **בכלל אחידות הענישה** במקרה דנן, מאחר והעונש אינם חולות, כאמור, ואולי ישנה בעיתך.

מайдך, ביקש הסניגור, עו"ד א. רמן, שלא למצות עם הנאשם את הדין, להתחשב ברקעו ובעברו ובעובדת כי מדובר בעבירות רכוש ברף הנמוך שלו.

מדובר, כך לדעת ההגנה, בנאש שהשתתקם באופן משמעותי, אשר התנהגותו הייתהILDותית ולא בשלה ומקורה במצבתו ובמהלך חייו המורכבים והמוסובכים, כפי שבאו לידי ביטוי בתסקרי שירות המבחן.

בשל כל אלו, מבקש ב"כ הנאשם להקל בעונשו ולהסתפק בימי מעצרו, וכן לדבוק בהמלצת שירות המבחן לפיה יוטל על הנאשם שירות ל佗עלת הציבור, צו פיקוח וענישה צופת פני עתיך.

זעקה לעזרה, כך לדברי הסניגור, מקורה במצבו הכלכלי הקשה וכן בשל היותו בן יחיד לאם חד הורית, אשר נסיבות חייו קשות ומורכבות עד מאד, כפי שיפורטו בהמשך.

תסוקיר שירות המבחן מלמדנו, כי הנאשם החל להשתתק בעקבותה טיפולית, אך הפסיק לאחר מספר מפגשים בשל העובדה כי הוא לא מצא את מקומו במסגרת הקבוצה, ובמקרה החל ללמידה ולהשלים בחינות בגרות שונות במסגרת

מקב"ץ, ועל אף קשיים בלימודים הוא "מגלה מוטיבציה להמשיך ולהצלחת... והוא מתרך כיום בשיקום חייו ובנית עתידו".

קצין המבחן ממליץ על ענישה הכלולת צו פיקוח, שירות לtauולת הציבור ומאסר מותנה שיש בהם כדי "לעוזד את הנאשם בשיקום חייו, ולמנוע סיכון להישנות ביצוע העבירה".

تسkieר משלים נוספים הוגש לעיוני ביום 14.9.2014.

על פי תסקור זה, הנאשם מתקדם באופן משבע במהלך חייו, הוא החל ללמידה נגעה על אופנו, נמנע מהתרועע עם חברה שלעיתים, יצר קשר רומנטי יציב עם בת זוג והחל לנחלה אורח חיים נורמלי.

تسkieר משלים נוספים שהוגש לעיוני ביום 14.12.2014, מלמד כי הנאשם ממשיך בניהול חייו באופן נורמלי, עד כדי שnitן לומר כי "דניאל למד לנtab את כוחותיו בדרך של שיקום חייו", והוא מגלה אחריות ורצינות בכל אורחותו.

AIMO של הנאשם, גב' אביבה ימין, העידה בפניו וספרה על השינוי המהותי שהל במבנה, הנאשם. לדבריה, בעת היא חשה "שיש לה בן", בעוד שעדי עצה, לא התקיים כל קשר מהותי חיובי בין לבין בנה. במסגרת התסקיר המשלים שהוגש לעיוני, הפליגה האם בשבייה בנה וספרה על בחירתו באורך חיים שונה, יצרכי נורמלי, בנגד למשיעו בעבר.

מדריכת קידום נוער, גב' נעמה לין, ספרה כי הנאשם הגיע לשירות לקידום נוער ביוזמתו ומרצונו, והוא נמצא בתחילתו של הליך רציני ועמוק הכלל טיפול והשלמת לימודי התיכוניים, אך בתסקיר המשלים מובאים דבריה לפיהם הוא ניתק עימה את הקשר.

לדבריו, הוא חש קושי בהמשכוי של הקשר עם מדריכה זו, אך הוא רואה את הקשר כולו עם "קידום הנוער" כקשר חיובי ותורם.

מעסיקו הנוכחי של הנאשם, מר נחום הראל, סיפר על הוותו של הנאשם עובד מסור ואמין והבע חשש ברור כי הידורות מושכת של הנאשם לשם ריצוי עונש אשר לא ניתן להמשיך ולעבוד באופן סדר, ויביא לפיטורי. ראוי להביא את דבריו בלשונו שלו:

"...אם הוא ייעלם העבודה צריכה להימשך. יום להחליף אותו יומיים תמיד אפשר למצוא מחליפים. תקופה נצטרך למצוא מישהו אחר וליה יהיה חבל. מעל שבוע אנו צריכים למצוא פתרונות כי זו עבודה אינטנסיבית כי צריך לתת תשובה למאות לקוחות. הוא עשה את עבודתו נאמנה ולוי באופן אישי חבל לי. הוא מוכיח עצמו וכולם מרוויחים. צריך למצוא עונש שמניע לו ושלא יציא אותו מהמגר שככלנו נרווחים...".

(עמ' 35 לפרטוקול ש' 27-23)

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

הנאשם עצמו, בדברו האחרון, הביע את חרטתו ובקש את התחשבותו של בית המשפט בעת גזירת העונש, תוך שהוא מדגיש את חשיבות את המשך תעסוקתו במקום הנויחי ומבייע חשש כבד מאובדן משרתו.

דין והכרעה

מתחם הענישה ההולם

הערך המוגן עליו יש להגן הוא שמירה על רכשו של אדם בדרך של הגנה ה"טריטוריה" הפרטית וכבוד גבולותיה. הנאשם, לרובו הצער, לא כבד ערך זה, ופרץ בדרך כוחנית לדירה באופן המתואר לעיל.

cutת מתברר, כי מעשיו אלו מהווים המשך ישיר לחוסר הכבוד שהוא חש לקניינו של הזולת, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בשורה של הרשותות ותיקים קודמים, בהן הוא הורשע בעבר, ואף בהווה בעבירות רכוש המביעות זלזול ברכוש הזולת.

הנאשם נטל חלק דומיננטי בביצוען של העבירות המיוחסות לו, מיידת אשמו גבוהה. הוא ידע את משמעותם של מעשיו, פגע קשות בפרטיו ובלבויות נפשו של בעל הדירה, ואין באמתחתו כל נסיבה מקילה בעניין זה.

לטעמי, מתחם הענישה ההולם בהתחשב בערך המוגן, בנסיבות העבירה ובפסיקת הנהוגת עברו העבירה בה הורשע הנאשם עומד על **עונש מאסר בגין מספר חדשניים ועד שמונה עשרה חדשניים מאסר בפועל** יחד עם מאסר מותנה מרתייע ומשמעותי.

עד כאן, ה"מעשה", ומכאן ואילך - ה"עשה".

העונש המתאים

הנאשםolid שנת 1993 ביום בן 20 שנים.

בעברו, כאמור, ארבע הרשותות וקביעות אשמה בעבירות הדומות לזה שלפנינו, כפי שפורט לעיל, אשר בגין הוא ריצה עונשי מאסר, מאסרים מותנים ורכיבי עונשה שונים ונוספים.

הנאשם היה מבצע הדומיננטי של העבירות בהן הורשע, ומעשיו כללו את פירוק הרשות שהייתה מונחת לפתחו של בית המתלוון, כפי שתואר בהרחבה בהכרעת הדיין.

נתוני הפליליים של הנאשם נאשם זה מוליכים באופן ישיר לעונש חמור הכלול רכיב של **מאסר בפועל ממשועוט**, שיש בו כדי להעביר את המסר הנדרש לנאשם שלפניו ולשכוותו.

אלא, שתסקרו שירות המבחן פורס תמונה אחרת, מורכבת וקשה.

הנאשם, הינו פרי קשר רומנטי קצר שנייה לאביו עם אימו. אביו ניהל קשר שכזה עם חמישה נשים נוספות, כך שלנאשם ישנים מספר אחים ואחיות שהוא מודע לקיומם, אך היכרותו עימם שטחית ולא ממשועוטה.

אימו של הנאשם אף היא בת למשפחה "רב בעיתית", כהגדתו של קצין המבחן. על אף שהיא עצמה סבלה מהעדר נוכחות הורית וגדלה במשפחה אומנה, היא מנהלת קשר סביר אך ממשועוט עם הנאשם, כך שהוא חשוב ממשועוט לה, והוא לו.

בגיל צעיר, החל הנאשם להתngeג באופן אלים ואייפוליסיבי, תוך שהוא עובר מסגרת חינוכית אחת לאחרת מבלי יכולת להשתלב בדרך קבוע באחת המסגרות.

בדיעבד, התברר כי הנאשם נפל קרבן בגיל ארבע לפגיעה מינית ממושכת שנמשכה מספר שנים על ידי המטפלת שהשגיצה עליו בעת שאימו שהתה בעבודתה.

לאחר חשיפת המקירה על ידו, הוגש כתב אישום נגד הפוגעת, וההיליך המשפטי הסתיים בזיכוי מחמת הספק. גילוי האליםות מצידו של הנאשם המשיכו, כמו גם המUberים התוכפים בין המסגרות החינוכיות, אלא שהפעם נוסף לכך אף שתית משקאות אלכוהוליים וביצוע עבירות פליליות ה"מעטרות" את רישומו הפלילי של הנאשם.

כיום, נמצא הנאשם לאחר ריצוי עונשו מתיקוי הקודמים. הוא מצוי בקשר חיובי עם עו"ס ביחידה לkidoms נוער, והוא מצדיה התרשמה מרצינותו ומהמותיבציה שהוא מגלה, וכן מנחישותו להשתלב בתוכנית בה הוא מתעד להשלים את בחינות הבגרות החסרות לו.

הנאשם נוטל אחריות מלאה על מעשיו, ומזהיר כי פועל מתוך ילדותיות ולא מחשבה תחיליה.

במסגרת מעצר הבית בתיק, השתתף הנאשם בקבוצה טיפולית בעצורי בית והוא **"מגלה רצינות והשתתפות פעילה"**.

לאור כל אלו, ממליץ קצין המבחן על ענישה הכללת ענישה מרתיעה וכן צו פיקוח, שיש בהם כדי לאפשר לנאשם להמשיך לשיקם את חייו.

כך בתסקירות המקורי, כך בתסקיר המשפטים, וכך גם בתסקיר המשפטים הנוסף שהוגש לעיוני, כפי שתוארו לעיל.

עמוד 5

למקרה נתונים אלו, כך לטעמי, משתנה נקודת האיזון, והתיק הופך מתייקו של עבריין מועד שיש להلوم בו באמצעות ענישה ולהרתו מביצוע עבירות נוספות, לתיקו של "בגיר רר" שחיו מורכבים ומוסובכים ויש להשתמש בתבונה בהליך הפלילי כדי לאפשר לו לבנות מסלול חיים נורמלי תוך שמירה על הציבור מפני מעשי הפטנציאליים של הנאשם.

בנסיבות אלו, סברתי כי נכון יהיה לדוחות את פרשת העונש לתקופת מה, בה יהיה נתון הנאשם תחת מעקב של קצין המבחן שיבחן את השינוי שחל בחיוו של הנאשם, אם בכלל.

כך עשית, והואמן תסקير נוסף מטעם שירות המבחן, כפי שפורט לעיל.

מדובר בתסקיר חיובי המצביע על מגמה מבורכת הכוללת את העמדת חייו של הנאשם על מסלול חיובי ונורמלי תוך שמירה על יציבות תעסוקתית.

בשל כל אלו, השתננתה אף המלצה של קצין המבחן מ"ענישה מרתיעה" לצור שרות לתועלת הציבור, יחד עם צו פיקוח, כאמור וכמפורט.

تسקיר משלים נוסף שהוזמן והוגש לעוני, המשיך והצביע על מגמה זו של שינוי מבורך, ועל כן עמדת המأشימה כאילו הנאשם "לא השתקם", נראית תמורה בעניין.

ה הנאשם בדברו الآخرן, ביקש כי אכל בעונשו, וביקש הזדמנות נוספת לתקן את דרכיו וכן ביקש את רחמי בית המשפט, כך שכל עונש שיוטל יאפשר לו להמשיך בלימודיו ובעבודתו.

לחומרה, אשקל את מדירות מעשיו של הנאשם ואת עברו הפלילי ב"תחום" זה של עבירות רכוש, כפי שתואר לעיל.

לקוליה, אחשב את הדרכ שיקומית בה נקט הנאשם, עליה עלה, ובזה הוא מנסה להתמיד באופן מעורר תקווה.

ניהול ההוכחות בתיק היה ממוקד בשאלת משפטית וכמעט שלא נשא בחרבו כפירה מתחמקת, מה גם שה הנאשם זוכה חלק מהעבירות המיוחסות לו. שילוב של ניהול ממוקד וזכויות מחלוקת מהעבירות, מביא בהכרח למסקנה כי אין לשקלול לחובתו של הנאשם את קיומו של ההוכחות בתיק.

על כל אלו, נוסף תקופת מעצר הבית של הנאשם הכוללת חודשים ארוכים בהם הוגבלה חירותו ולא נרשמה כל הפרת תנאים בעניינו.

ובסופה של יום - עבודתו של הנאשם. הנאשם מועסק על ידי מר נחום הראל תוך שהוא מפעיל קו חלוקה לموظרי הלב. הוא מתמיד בעבודה זו, משקיע בה את מרדו וכוחותיו, עד כדי שמעבידו התיצב בפני פעמים, ועתה לשיקומו של הנאשם בדרך של עבודה, תוך שהוא מדגיש כי ענישה הכוללת מסר שירוצה בדרך של עבודות שירות עשוי להביא לפיטורי.

מעובדתו כפי שצוין לעיל.

השיקום

ראיתי לנכון להשתמש בסמכות הננתונה לי על ידי החוק לחרוג ממתחם הענישה כלפי הצד המקל במקורה בו הנאשם השתקם או אם קיימ סיכוי של ממש שייתקם.

שייקום, לטעמי, לא חייב להתבצע באמצעות גורמים חיצוניים כהlixir גמילה, שירות המבחן וכדו'.

לעתים, השיקום הוא שייקום עצמי המתבצע דרך עבודה עצמית של הנאשם וה מבוסס על כוח רצונו של האדם. זהו בסיס השיקום, אך במקרה דנן, קיבל הlixir שיקומי - טיפול זה גושפנקא משירות המבחן ומתקיריו.

שמעתה ברוב קשב את דבריו של הנאשם. ראייתי לפניו אדם, המנסה להעלות את חייו על מסלול נכון ורואי, על אף "נתוני פתיחה" קשים שאינם מעודדים, סבוכים, טרגיים ולא מעוררי תקווה.

ראייתי לפניו אדם צער שחתא כמתואר, ולאפעם אחת, וכעת הוא חש כישלון צורב בשל מעשיו. תחששה זו לעתים נובעת כתוצאה מסנקציה משפטית - עונשתייה, ולעתים, כפי שקרה וקרויה במקרה דנן, היא נובעת מתהlixir שעבר על הנאשם עצמו באמצעות הlixir המשפטי עוד לפני נכתבה ה"שורה התחתונה" של גזר הדין.

אני סבור, לאור המפורט לעיל, כי ניתן להסיק שה הנאשם עבר הlixir של שייקום.

שייקום, ככל חזרה בתשובה, מוקרו בהכרת החטא, בהכרת חומרתו ובתחששה כי מדובר בנזקנות מפנה שמננה ואילך "ימריא" החוטא מעלה לדרכ חדשה.

נתוני האישים המורכבים והלא פשוטים של ה"עשה" יש בהם כדי להגיע לקביעה מושכלת לפיה הנאשם נמצא בעיצומו של הlixir שיקום, ויש "סיכוי של ממש" לשיקומו, כמתואר בפיורט לעיל.

אחדות הענישה

על כל אלו, יש להוסיף את עקרון אחדות הענישה.

ה הנאשם ואליעד, ביצעו שניהם את המינויים להם בכתב האישום והורשעו באותו העבירות.

לנאמן דין שלוש הרשעות קודמות ואי הרשעה אחת, ואילו לא לאליעד שתי הרשעות בעברו.

אליעד נדון ל-45 ימי מאסר, ועובדה זו בהתאם הנדרשות מלמדת על ה"אייזור העונשי" בו צריך להיות מוצב גזר דין של הנאשם.

אכן, בעניינו של אליעד, אין מדובר בגזר דין חלוט, אולם "אין לו לדין אלא מה שעיניו רואות" ולא יוכל להסתמך על ספקולציות אפשריות של תוצאה הערעור, ככל שיוגש זהה.

ועל כל אלו, יוסיף השיקום המבורך שתואר לעיל.

שיעור זה קיים בעניינו של הנאשם דין, אך לא מצאתי לו זכר בעניינו של אליעד.

"אדם לעמל يولד", ועמל זה מבורך הוא עד מאי. הנאשם משתבח בעמל זה, והוא קוצר כעת את פירותיו, כך שmailto פגוע מעבירות מיניות ומגע מסוכסח ומסובך העובר למקום אחד לשנהו, הפר הנאשם לאדם המחזק זוגיות ציבה, מנהל מערכת יחסים תקינה עם אימו, וكم מדי בוקר (בשעה 05:30, דברי מעסיקו, מר נחום הראל) לעבודת יומו בה הוא מתמיד ומצטיין.

לאחר ששלקמתי את כל הנזכר, נתתי את דעתני להודאת הנאשם, לගלו, לעברו הפלילי, לרקע המתואר על יד שירות המבחן בתפקידו המקורי ובallo שהשלימו אותו, ולנזק המסויים שנגרם לקרבות העבירות, הריני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. **שלוש מאות (300) שעות שירות לתועלת הציבור על פי תוכנית שתיערכ על ידי שירות המבחן ובכפוף לה. ריצויו של רכיב עונשי זה לא יכול לפני יום 1.6.15.**

שירות המבחן ינתן דעתו לכוונתו של הנאשם להשתלב בלימודים ויבנה את התכנית, ככל שניתן, בהתאם לכך, כך שה הנאשם יוכל להמשיך בלימודי המבאים בנסיבות ברכה, השכלה ושיקום.

2. **שמונה (8) חודשים מאסר אשר לא יירצחו אלא אם יעבור הנאשם על כל עבירה רכוש במשך שלוש שנים מיום מתן גזר הדין.**

3. **צו פיקוח לשנה מיום מתן גזר הדין.**

4. **ה הנאשם יחתום על התching'יבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור על העבירה בה הורשע תוך שנתיים מיום ההתחייבות תיכתם עד ליום 14.4.15. לא יחתום הנאשם על התching'יבות - "אסר ממש 15**

זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ב ניסן תשע"ה, 01 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.